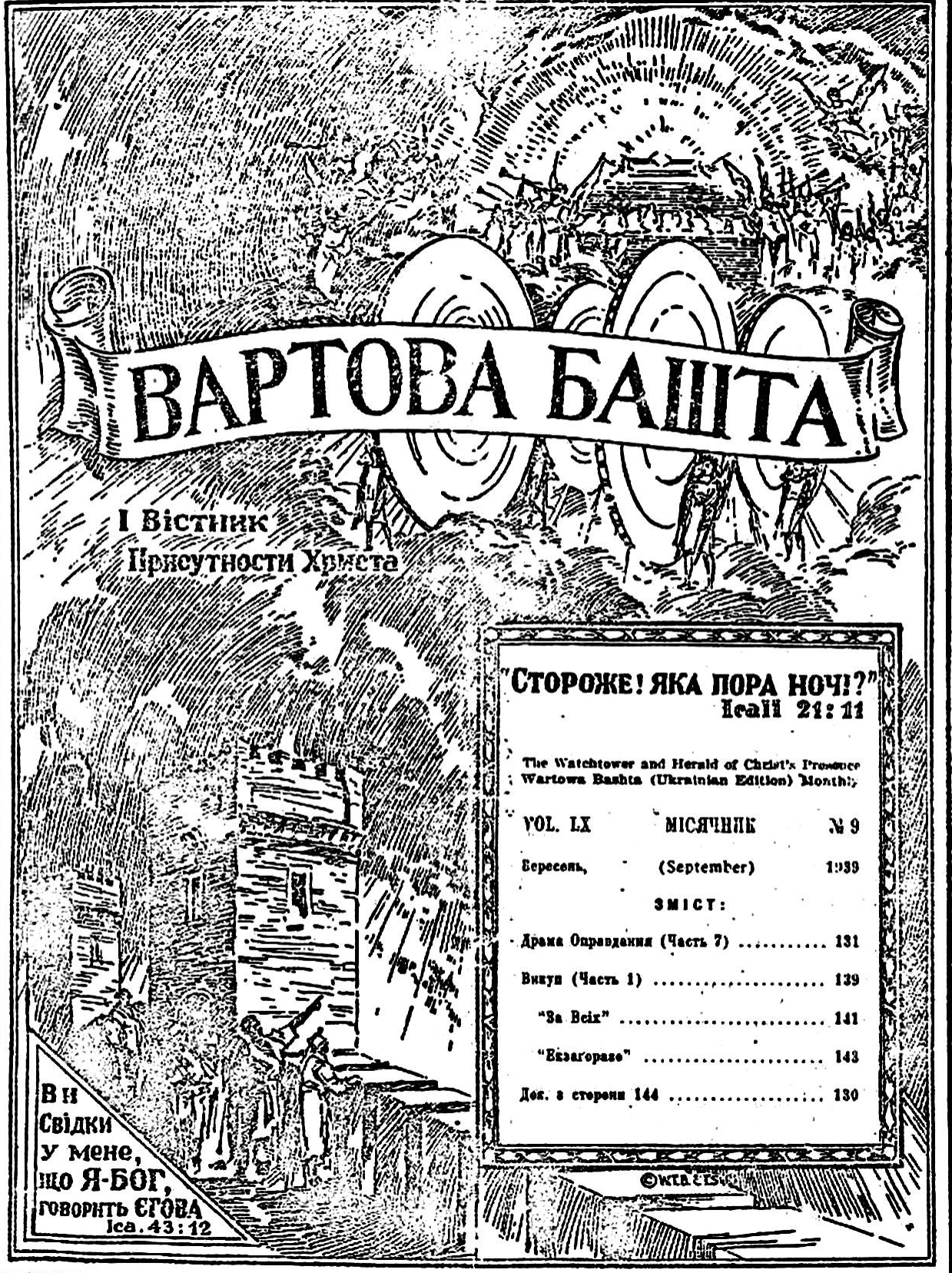

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LX МІСЯЧНИК № 9

Бересень, (September) 1939

ЗМІСТ:

Драма Оправдання (Часть 7) 131

Випун (Часть 1) 139

"За Веіх" 141

"Візагоразе" 143

Дос. з сторони 144 130

© 1939 B.T.S.

ВН
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43: 12

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTKINSON President W. E. VAN AMBERGEN Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми" — Ісай 64:18.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІДРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од нікім до нікім, Сотворитель неба і землі і Даваль життя для усіх створінь; що Якогос був початком Божої творчості і активним слугою в творенні всіх речей; що той Якогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в велику силу на небі і на землі, і тепер є головним виконавцем Числового заміру Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створивши совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетворився смертю, щоб викупити цілу для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до безсмертної природи і виславив його понад усі імена і одягнув його у велику силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її в правдивому царстві сніт; що помазані і вірні послідуватимуть Ісуса Христа — це діти Сноу, члени Єгової організації і його єдиної, вірної організації і призначені є співпрацювати з ним на здійсненні Божого заміру, головним чином про його замір викупом людства, про які навчає Письмо, і нести обов'язок царства сніт, що хотять слухати.

ЩО СВІТ єдиничний і Єгова послав Ісуса Христа на кресті владі, котрий звільнив Сатану з неба і почав устанавити Божоє царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенство для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство нині тепер зачалося; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і устанавить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть праведними і будуть жити вічно на землі.

(Прод. з стр. 144)

ти як слідує: Бог не зважає на особу, але це Його воля, щоб всі люди спаслися і до зрозуміння правди прийшли, бо є один Бог і один посередник між Богом і людьми, а ним є Ісус Христос, що дав себе у викуп за многих; розуміється, за всіх тих, що шукають Господа. Це очевидно значить, що Ісус Христос є Посередником усіх, що перше увійшли в угоду чинити волю Божу. Із усіх повислих текстів св. Письма можна бачити, що Ісусова жертва викупу не сягає автома-

ПІСЬМ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і його заміри, як про се навчає Письмо. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідкам Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Письма для всіх своїх читачів і старается є йому літературу але поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідництва через радіо і для інших знарядів публічного навчання є Святого Письма.

Він також тримається Письма як авторитету своєї науки. Він цілковито відокремлений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безумовно стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не приймає догматичної віри, а радше засновує до важного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечливості, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах становить \$1.00, в Канаді і в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краі. В інших краях можна вислати передплату до Бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Відправити Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. E. W., Australia
South African Borton House, Cape Town, South Africa

Просямо в кожнім случаї адресувати на Ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для біблиї, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, виславимо даром, если є се попросити. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштового регуля, вони можуть прислати письмевну апликацію кожного року. Умова для передплатників: Посилку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не виславимо, хіба що є се попросити. Змінення адрес для тих, що повідомлять, робимо в протилежності місяця. Один місяць перед єдиничним є передплати ми виславимо картку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00: Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1934, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

тично кожного чоловіка, чи він цього бажає чи ні, але лише ті отримають користь із того, що перше шукають дороги праведності і вірують в Бога, що Він є Всемогучий і що кров Ісуса Христа є средством спасення, і котрі добровільно згодилися чинити волю Божу. Без Ісуса Христа, як Посередника, жадний чоловік не може примиритися з Богом. Ісус купив рід людський своєю кров'ю, і Він увільняє від немочей гріха лише тих, що добровільно бажають бути визволені і спасені.

(Дальше буде)

"І хоч будуть виставити проти тебе, та не подумай про тебе; а бо з тобою, говорить Господь, щоб рятувати тебе." — Єрмії 1:19.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LX

Вересень, 1939

№ 9

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Перекладено з англ. "Вартої Башти" з 1-го Травня, 1939]

ЧАСТЬ 7

"Єгови, Боже сил небесних, хто потужний, як ти, О ІГ? І вірність твоя кружол тебе." — Пс. 89: 8, Роттердам.

У СПОВНЕННІ це значило, що Більший Йозуа дав приказ: "Вперед! Ступайте до Армагедону, прямо на ворога і ніколи не оглядайтесь." Йозуа провадив свої сили нічною порою щоб їх помістити у стратегічному місці. Це піддає думку, що свідки Єгови не мають ніяких своїх рухів відкривати ворогам і не дозволити переродити їм своєї активності. Нехай самі вороги заключають у їхніх звихнених умах і роблять те, що їм подобається. Як виглядає, то Йозуа провадив свої війська різними відділами і не в одному часі в ночі. Ті що становили засідку були поміщені на горах на захід від Гаю і між Бетелем. Та дивізія була під прямим розказом Йозуа, і з котрою він перебував, вона також йшла нічною порою й взяла свою позицію на східній стороні від міста Гай у пустині, а пізніше в тій же ночі, вона посунулася на північ і там отаборилася в долині між ізраїльськими військами а містом Гаєм.

• Йозуа дав свої розпорядки кожній дивізії. Та дивізія, що була захована на західній стороні від Гаю, отримала слідуючий розпорядок: "Слухайте! Мусите залягати на місто, і то позазд міста, з заходу сонця, та не надто далеко від города і бувайте всі напоготові." (Ісуса Нав. 8: 4) Як виглядає з дванадцятого вершика, то в тій захованій дивізії було п'ять тисяч війська; і та дивізія здається ясно представляє невидиму часть Єгової воєнної організації, котра то дивізія під розпорядком Господнім є готова до нападу і знищити видимі товпи Сатани, у назначеному часі. Дальше Йозуа зробив ось такі розпорядки. "Я ж і всі люди, що зо мною, рушімо проти міста, і як вийдуть вони проти нас уперше, щоб на нас бити, ми будемо втікати перед ними." — Ісуса Нав. 8: 5.

• У властивому часі та дивізія мала явитися перед містом Гай і вдавати, що вона ніби готується до нападу. Це показує, що всі свідки Єгови на землі, "останок" і ті, що співтоваришать із ними, їх "співтовариші", які показують себе перед "Християнством" і йдуть від дому до дому і виконують роботу свідочтва, чим вдійсности вони зачинають ворога до нападу, і котрі у властивому часі і по приказу Господньому, виконують

певні виправи, що видаються ворогові ненавич відступ: "Як вийдуть вони (зарозумілі та горді вороги) проти нас уперше, щоб на нас бити, ми будемо втікати перед ними." (Ісуса Нав. 8: 6) Сповнення цієї часті драми може взяти місце коли сили ворога відчують повне запевнення, що свідки Єгови є важко придушені, і тоді вони рішають щоб злобно виступити проти свідків Єгови.

• Дальше Йозуа поучив тих, що були заховані, що коли вони побачать ворога вганяючого за ізраїльською дивізією що була з Йозуєм, тоді ті, що засіли мали вийти і зачати напад: "А як ми будемо втікати, то ви встанете тоді з залягу та й опануєте город: Господь, Бог ваш, подасть вам його в руки." (Ісуса Нав. 8: 7) Це показує, що Ісус Христос, Більший Йозуа, розпоряджуючи військами Єгови сил, виправляє невидимими, небесними силами так, що вони є упорядковані з рухом свідків Єгови на землі. Обидва ті рухи йдуть в гармонії. Пристусовуючи це до інструкцій даних Господом в Езекиїла 9: 1-7, то рух невидимих сил зачнетесь зараз по закінченні роботи свідочтва, і тоді невидимі сили нападуть і знищать сатанську видиму організацію. Ось так можна бачити, що невидимі сили Господні захоплять організацію Сатани і знищать її. Тоді Йозуа дав дальші інструкції до невидимих сил, що були заховані в засідці: "Як же город опануєте, тоді запалите його огнем. По слову Господньому чинити мете. Гледіть, се я вам приказав!" (Ісуса Нав. 8: 8) Щодо знищення міста огнем, як це зазначено в цьому тексті, це символічно представляє знищення яке впаде на сатанську організацію в Армагедоні, і про що Господь говорить в іншому пророцтві Езекиїла, де показано, як невидимі сили Господні нападуть на сатанську організацію. Ще інший пророк теж заявив (Аввакум 3: 5): "Перед ним, йшла зараза, поза ним — палаючий вітер."

• Йозуа дав приказ обом своїм дивізіям, і тепер перша дивізія армії рушила із своєї позиції: "Оце ж вислав їх Йозей, і залягли вони в засідку, вибравши місце між Бетельом і Гаєм, на захід сонця від Гаю. А Ісус ночував ту ніч між збройним людом." (Ісуса Нав. 8: 9) Та армія

рушила нічною порою. Дивізія з п'яти тисяч війська пішла на західний бік міста і там заховалася від виду ворога. Тоді Йозуя перепроводив на східну сторону міста велику дивізію війська, що складалася із приблизно 25,000 мужа. Ця більша дивізія Йозуєвих військ представляла свідків Єгови на землі, що вийшли до роботи по загальній конвенції в 1937 р., коли то Господні люди по цілій землі рушили до більшої активності: "Назавтра вранці перегледів Йозей військовий люд, і тоді рушив із старшиною Ізрайлевою поперед війська до міста Гай." — Ісуса Нав. 8: 10.

"Як це показано в дванадцятій верші, то дивізія в засідці складалася лише з п'яти тисяч людей. Отже виходить, що та друга дивізія мусіла складатися із приблизно 25,000 людей. Ось так були представлені всі свідки Єгови, що виступили в 1937 р. і забрали їхні позиції до війни. Ті що мали нагоду зібратися в Колумбус, і інші зібрані деінде на землі в тому часі, добре пам'ятають обставини і ентузіазм свідків Єгови і їх співтоваришів, забираючи їхні позиції до акції. Клич в тому slučajі був річний текст, що безсумніву був вибраний Господом і був даний на ту оказію: "Уставайте, виступимо в похід проти нього!" Як Йозуя переглянув своє військо в ранці, нім настав день, так і в 1937 р., конвенція була переглядом Єгового люду, передання їм воєнних інструкцій, і такий перегляд зробив Господь Ісус по цілій землі. "Старшина ізраїльська", що співтоваришила з Йозуєм не була такою, як бували "вибрані" старші в теперішньому часі. Ті ізраїльтяни представляли тих, що є вповні посвячені Єгові і Його царству, і котрі пильно виконують інструкції.

"Як здається, то переглядненні війська вранці Йозуєм, він перебрав з опівночі до східної частини Гая і там розложив табор. Те місце знаходилося недалеко під містом Гаєм. "І йшов увесь військовий люд, що був з ним, і наблизились вони до города, та й отаборились на північному боці міста, так що між ними і містом була долина." (Ісуса Нав. 8: 11) На півночі табор знаходився перед воротами в очак міста. Символічно, північ здається представляє позицію з відки Екзекутор Єгови приходить. Те що ізраїльтяни явилися перед містом представляло роботу свідків Єгови по 1937 р., т. є, що вони йшли від дому до дому з роботою свідомства, як в середині так і поза "Християнством". Долина між містом а табором ізраїльським на півночі була вибрана яко місце з відки мав розпочатися атак, як це описано і сталося. З опівночі земля була схилена до долини, а тоді підносилося на півдні або з боку міста; і така позиція мала виглядати для канаанців як невідповідною для нападу на місто, тому що Йозуєві воїни мали вилізати на ту гору і нападати мури міста. Приготовивши засід, писання описують про це як слідує: "Тоді взяв він до п'яти тисяч чоловіка та й посадив засідком між

Бетельом та Гаєм на західному боці позад нього." — Ісуса Нав. 8: 12.

"Отож засідка була на правій стороні Йозуєвої головної армії дивлячися до міста. Ті позиції важні, отже описані в деталях, і показують, що Єгова виправляє свої сили перед Армагедоном, як свої так ворожі, підчас коли земні сили ходять "по долині тіни смертної", і там теж невидимі сили Єгови служать як охорона і забезпечують, що жадне лихо не впаде на них (видиму частку). (Іс. 23: 4) Відносно тих, що є по правій стороні, і котрі то сили є закриті від виду ворога, Господь велів написати у своєму Слові: "Чи не всіж вони служебні духи, послаємі на служення про тих, що хочуть наслідувати спасення?" — Жид. 1: 14. 1

"Розложивши табор на північній частині міста рано в ранці, перед свитанням, Йозуя рушив на долину зо своєю армією: "І як отаборилось військо на півночі від города, а його задні люди стояли на захід сонця від города, заставався Йозей вночі насеред долини." (Ісуса Нав. 8: 13) Коли темрява піднеслася і день зачав свитати, сторожі на мурах Гаю побачили Йозуя і його армію на долині перед воротами міста; і, побачивши Йозуя сторожі, сейчас вдарили на тривогу. Нема сумніву, що самий цар Гаї був на чолі своїх бойців, і сейчас повідомлено його, що ізраїльтяни приготувалися вдарити на місто: "Як довідався ж про це Гаїський царь, замешталися городяне і рушили рано, щоб ударити на Ізраїля, сам цар і все військо його, на призначене місце, на схід сонця від ступу. Та не знав про те, що на заході від города залягли на нього засідком." — Ісуса Нав. 8: 14.

"Той наглий виступ канаанців до битви свідкує, що вони цілком не були свідомі о замірах Єгови відносно них. Вони мабуть пам'ятали ту попередню битву, в якій ізраїльтяни утікали. Так і тепер Диявол і його сили впововають на свої сили і нехтують осторогою, і є цілком несвідомі о тім, що Єгова зробить для них. Цар Гаї і його люди мали бути заохочені передним прогнанням ізраїльтян і мали бути нетерпеливі в очиданні на хвилю коли вони знов проженуть від міста атакуючі сили. Щодо сповнення цієї частини пророчої драми, то ніхто з людей не може сказати, як і коли вона сповниться, бо ми можемо розуміти пророчий образ лише по сповненні його. Однак можна ясно бачити, що сповнення його візьме місце в недалекій будучині, бо іще не прийшов час для ворога дати знак до загального нападу на свідків Єгови. Господні люди, будучи наперед остережені, можуть бути краще приготувані до атаки. Коли фашистсько-Римо Католицька Гієрархія при помочі диктаторських чинників цілком побідить демократичний світ, і диктатори візьмуть повну контролю, тоді прийде той час, що знак буде даний в "назначений час", на який згодяться вороги, і тоді настане загальний рух зо злученими чинниками, щоб здушити свідків Єгови. Той заговор і ви-

конання того заговору є описаний в Псалмї вісімдесят третій і здається, що пасує тут до згаданого часу: "Кажуть: Ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше імя Ізраїля! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе." — Пс. 83: 4, 5.

"Представлені тут одиниці, що є зеднані рухом проти Господніх людей, включаючи "лукавого слугу" клясу, котра, разом з іншими, рішила цілком здушити і знищити свідків Єгови. Божі люди цілком вповаючи на Нього, будуть молитися до Господа, як це є зазначено в Псалмї відносно ворога: "Щоб осоромились, і злякались на віки і зо встидом погибли." (Пс. 83: 17) Ціль цієї молитви є, щоб оправдалося імя Єгови. Щодо теперішнього руху ворога, коли ці слова пишуться, по цілому світі приготується напад на Господніх людей і для тієї то цілі ворог мастить свою машину щоб була в доброму порядку. Щоденно ворожі часописи описують точки які указують на факт, що релігійні і їх союзники, політики і торговельні чинники, разом із поліцією, співділяють разом, щоб знищити Господніх свідків.

"Те несподіване появлення Йозуя і його армії в долині перед містом Гаї було осторогою, що атак на місто наближився. Так і сьогодні у сповненні видима ворожа організація й інші сили отримали осторогу, що Армагедон є битвою Бога Єгови, і що Він знищить усіх ворогів в тій битві. Однак цієї осторогою ігнорують видимі представники Диявола. Вони сміються з тієї остороги і не роблять ніякого приготування проти того, що приходить, тому що вони не знають Писання і не вірують в те, що читають. Вороги передчувають що якась небезпека йде на них, але вони не знають що йде. Вони чують, що свідки Єгови проголошують про ню, і вони не навидять чути про це. Вони не вірують, що Єгова є позаді тих свідків, що тепер проголошують вість царства. Та пророка драма була виконана і була сповнена аж до цієї точки, показуючи що Армагедон уже близько.

"Відносно позиції ворожих сил, і про Йозуя-ову армію, що була засіла, описує знаний авторитет історії Біблії, і тут буде корисним застановитися над нею (Гл. Енциклопедію Міклінтока і Стронга, Том 1, стор. 193):

"Це, що Йозуя отаборився на виду, але аж за долиною, коли він прийшов там виконати удалий атак, не виглядало бути корисним, бо вороги були на горі, і наслучай відступу він мав стрінутися з трудностями, і певно що оба береги були стримкі, як це воно загально буває в тій околиці. Отже по його приказу його люди утікали та не напівніч, а на схід на рівнину й пустинню; коли ж на горах, не з заду, але на західній стороні, була засідка, яка була досить сильна щоб погромити ворога. Це тіло ізраїльтянців не мало такої невідповідної дороги, інакше сторожі на мурах міста були б побачили їх, і були б

замкнули брами і остерегли мешканців його. Вони, виступивши з гір, мали найкоротшу дорогу до брами; і коли б случайно невдача сталася в армії Йозуя, тоді цей відділ не був би самий перегороджений нім він дістався б до головного тіла; рівночасно і жителі Гаю, вганяючи горою, це мали теж нагоди повернути до брами на час, або бути у відповідному стані зробити атак."

"Нарешті година вибила, і битва зачалася. Ворота міста Гаю були широко отворені, і всі воєнні сили міста, під проводом царя, вирушили геть із надією прогнати ізраїльтянців. "Ісус же і всі Ізраїльтяне допустили на себе вдарити та й кинулися утеком від степу." — Ісуса Нав. 8: 15.

"Коли Йозуяві люди втікали, то ворог думав, що ізраїльтяни втікати муть в напрямі табору на півночі, але тут Йозуя здурив їх відтягнув своє військо на схід в напрямі пустині. Це заманило армію Гаю в глибоку долину, геть від воріт міста і далше від позиції де були захищені 5,000 людей. Здовірем і запалом полишила армія місто Гаї із отвореними широко дверима, і кинулася за ізраїльтянами. Аж до цієї часті драми, то Йозуя ані раз не вдарив нічим ворога. Тепер щодо сповнення:

"Це й по короткий час перед Армагедоном, і свідки Єгови стоять на отвертому полі перед ворогом, не маючи тілесної зброї ані ніякого іншого средства щоб вони могли завдати смертельний удар, навіть коли б вони і мали таке бажання, але вони не бажують цього і їм не дозволено уживати тілесної зброї. Ті обставини здається ясно предсказували, що злучені сили ворога, як політичні, судівничі, законодавчі, торговельні, мілітарні, пропагандисти і інші, зроблять злучений атак на свідків Єгови і їх співтоваришів. Це може прийти через заборонення діяльності свідків Єгови і їх співтоваришів; і це з точки погляду ворога, малоб заставити Божих людей утікати, і тоді ворог змагатиме цілком здушити тих, що на стороні Господа. Більший Йозуя, Ісус Христос, головний Чинovníк сил Всевишнього, дозволить що неначе буде виглядати, що свідки Єгови будуть утікати, а це тому, щоб витягнути ворога на отверте поле і спонукати його разом напасти на посвячених Всевишньому. Тоді то прийде час коли Господь прикаже своїм силам в засідці, т. є, ангельським силам небесним, виступити до діла, і ті небесні невидимі сили послухають його розказу.

"Цар Гаю представляв Сатану, і його близькі співтовариші чинovníки представляли Гога і лукавих ангелів. "Тоді наказано всім людям, що були в городі, уганяти за ними; уганяючи ж за ними віддалились вони все далше та далше від міста." (Ісуса Нав. 8: 16) Тут представлено як Сатана збирає всі свої сили видимі проти Єгового Царя, вістки царства, і тих, що несуть ту вість, і цей напад зроблено із лукавим рішенням щоб цілком знищити сили Єгови з лиця землі. Кожний здібний до війни в місті Гаї мусів виступити до бою: "І не зосталось нічого в Гаї

і в Бетелі позаду, щоб не метався за Ізраїлем; і покинули вони місто з відчиненими ворітьми позад себе і вганяли за Ізраїлем." — Ісуса Нав. 8: 17.

"Місто Бетель прилучилось теж до атак. Люди в тому місті мабуть представляли релігійний елемент. Всі сили ворожі були покликані до акції щоб цілковито знищити натурального Ізраїля; чим передсказуючи рішення знищити духовних ізраїльтянів, цебто, свідків Єгови і їх співтоваришів. Вороги полишили своє місто без охорони; і це показує, що самі вороги заженуться в руки Господа, який є мудріший чим хтобудь із створінь. Як вороги т. єсного Ізраїля в Гай вповали на свої сили, так і в Армагедоні Диявол і його військо вповатимуть на їх власні сили. "Хто марні й ложні боги шанує, той покинув Милосердного свого." — Йони 2: 8.

"Як здається, то Господь поучив Йозуа щодо часу і способу як дати сигнал війську в засідці і коли розпочати акцію; так і тепер, як це показано в образі, прийшов час до діла. "І промовив тоді Господь до Йозея: Простягни списа, що в руці в тебе, проти Гаю, що подав його тобі в руки. І простяг Йозей списа, що був у руці в нього, проти міста." — Ісуса Нав. 8: 18.

"Єгова назначив час для вправів воєнних сил, і тому дав приказ Йозуеві простягнути свого меча, і Йозуа зробив це на час по приказу. Блескучі шаблі у виді сходячого сонця мали відбиватися в очах тих захованих воїнів, що пильно очікували на час щоб виступити до акції. Подібне заманіфестовання Господньої сили взяло місце в іншій битві вскорі потому під проводом Гидеона (Ісуса Нав. 10: 12-14), і відносно чого є написано [котрі то писання передсказують Армагедон], а іменно: "Сонце й місяць зупинились на своїй місці перед сявом літаючих стріл твоїх, перед світлом блискаючих списів твоїх." — Аввакума 3: 11.

"Виблизуючи до сонця списками, Йозуа звернув своє лице до вганяючого ворога; і коли люди в засідці побачили блиск його списа, вони зараз виступили до атаки. Ця частина пророчої драми представляла знак який дав Головний Чинувник, Ісус Христос, Більший Йозуа, ангельським силам Єгови напасти і знищити Божих ворогів: "Люде ж ті, що лежали в засідці схопились, як простяг він руку, і ввійшли в город тай опанували його, і зараз підпалили місто огнем." — Ісуса Нав. 9: 19.

"Велика битва Всемогучого Бога зростати ме чимраз більша. Огнене знищення спричинить упадок сатанської організації. Це буде битва Всемогучого Бога Єгови за оправдання Його святого імені, в котрій Він цілком знищить ворогів. Відносно цієї битви є написано в Слові Єгови: "І буде того часу, як хатини Гог на Ізраїлеву землю, говорити Господь Бог, запалає гнів мій аж до лютої. В ревності моїй, в палаючій досаді моїй сказав я: Напевно, того часу настане велике потрясення в землі Ізраїлеві. Перед

гнівним лицем моїм затремтять риби в морі, піднебесне птаство, польове звірре, й усе, що повзає по землі й усі люди на земному крузі, й зрушаться гори, й поваляться стіни й порозпадають всі мурі по землі. І викличу меч по всіх горах моїх, говорить Господь Бог: Кожного меч обернеться на брата його. І буду судитись із ним моровою пошестю й кровопроливом, і пролию на него й на ватаги його, та на безліч народів, що з ним потопний дощ і кам'яний град, огонь і сірку; і явлю себе великим і святим і дам себе пізнати в очах многих народів і визнають, що я — Господь." — Езекиїла 38: 18-23.

"Чи хтобудь з ворогів утіче спустошення яке прийде в наслідок битви великого дня Бога Вседержителя? Завважте що станеться: "Озирнувшись Гаяне, коли ж дим над містом устає до неба; тоді втерали вже снагу сюди чи туди втікати, бо й ті, що зтікали, обернулись проти них." — Ісуса Нав. 8: 20.

"При цій точці Йозуа обернув свою армію більшого числа і розпочав атак на наближаючого ворога. Натурально, це здивувало ворога і провідник його мабуть хотів знати чому вони так зробили, отже він оглянувся і побачив що місто Гай в огні. "Захоплені!" мали вони здивовані закричати. Подібно так буде, коли Господь Ісус зачне свій напад на ворога в Армагедоні, тоді ніхто з ворогів не знайде дороги утечі. Як щоб хтось і заховався на час, то він буде знайдений і знищений. До того часу всі противники Єгови возьмуть на себе воєнничу одягу тотожности, і тому їх легко можна буде віднайти і тоді не буде для них жадного помилювання зо сторони воюючих сил Господніх. (2 Цар. 10: 22-27) Представники Сатани, цар Гаю, і його армія, оглянувшись назад і побачивши їхнє місто в огні, здається в цій точці драми представляли тих, що бачитимуть упадок Вавилону і котрі стоятимуть здалека і плакати та ридати: "Горе, горе (тобі), великий городе, Вавилоне, городе кріпкий, одной бо години настиг суд твій!" (Одр. 18: 9, 10) Диявольські сили в цій точці відрачуться релігії й будуть вганяти виключно за вірними слугами Єгови, і тоді негайно спіткають своє збурення.

"В цій точці битви Йозуа обернувся проти переслідуючого свого ворога, що представляло, що небесні ангельські сили прилучаться до роботи нищення в Армагедоні. І так можна бачити, що Йозуа і ті під його командою відігравали більшу чим одну частину в тій великій пророчій драмі у битві Гай.

"Ті люди, що були в засідці рушили до міста і запалили його. Сходячий дим з нього давав до відома обох сторонам, що те місто було засуджене на знищення. "Бож Йозей і всі Ізраїльтяне, побачивши, що місто позаду опановано гасимовою хмарою встала понад городом, обернулись назад і побивали Гайських горожан." (Ісуса Нав. 8: 21) Цар Гаю і його бойці, представляючи Диявола і його воєнничі чинники на зем-

лі, і полишивши свої жінки в пожарі міста, в цій точці драми представляли знищення релігійних чинників, які утекли (з поля битви) і полишили боротьбу, щоб інші воювали за них. Цей то первоні потерпів цілковите знищення. (Еремії 51:30) Ціла воєнна сила Гаю і Бетелю, що прилучилась з ними в цій битві, була знищена військом Йозуя на полю битви; а це представляло знищення всіх елементів сатанської видимої організації, яка виступає щоб знищити єдиний народ на землі, що дійсно служить Богу і Його цареві.

"Ті 5,000 людей, що були в засіді, і котрі тепер запалили місто Гай, негайно полишили в пожарі місто а самі поспішили щоб прилучитися до битви проти ворога на полю битви. "А ті, що взяли і запалили місто, вийшли з міста на стрічу своїм, а вони опинились тепер серед Ізраїлитян, так що сі били на них і по цім і по тім боці; бити їх поти, покінь не зісталось із них нікого, щоб утекти чи рятуватись." (Ісуса Нав. 8:22) Вороги Божих завітуючих людей були оточені Господніми силами під проводом Йозуя, і нікому з них не дозволено утекти. Тут образ говорить громким голосом про битву Єгови в Армагедоні і які будуть наслідки. Спевністю, що свідки Єгови і їх співтовариші, побачивши одкровення в цій пророчій драмі в цій точці стануть сильні вірою і відвагою і надією. Злучені сили йдучи проти вірних слуг Всемогучого Бога щоб знищити їх, напевно зазнають невдачі. До своїх вірних і послужних слуг Єгова тепер каже, як це Він сказав був до Йосафата: "Назва: а виступити проти них." Тепер ми живемо в тім "кастра" і виходимо, стрічати ворога з вісткою: црства. Тоді Господь показав своїм людям, що вони не потребують воювати тілесною зброєю, бо Він каже до них: "Бо не ва-ша се війна, а Божя." (2 Паралип. 20:15-17) Як і Еремія, вірні слуги Єгови тепер на землі йдуть перед ворога з вісткою, і йдучи, вони знають, що вони стрінуть сильну опозицію. Вони знають, що великі труднощі є перед ними, і для їх заохоти Єгова тепер каже до своїх вірних людей відносно ворога: "І хоч вони будуть воювати проти тебе, та не подужають тебе; я бо з тобою, говорить Господь, щоб ратувати тебе." — Ерем. 1:19.

"Одкровення цих чудових правд для Божих людей в цій годині неодоли є доказом Єгової ласки і Його доброти; і ті, що служать Йому вірно, правдиві послідовники Ісуса Христа, тепер не будуть боятися ані сумувати, але з повною вірою і впованням на Господа і з дійсною відвагою, вони підуть вперед з роботою і не впускають муть тепер своїх рук ані змагань. Нехайже вірні тепер будуть сильні й мужаються. Вони напевно подужають.

"Єдине сотворіння якому було дозволено бачити цілковите знищення, був останній чоловік цар Гаю. Він то представляв Сатану, Диявола, що останній побачить свої сили знищені: "Ца-

ря ж Гайського взято живцем і приведено перед Йозея." (Ісуса Нав. 8:23) Це точно згадується з Одкровенням 20:2. Царя приведено живим перед Йозея щоб той цар міг бачити цілковите знищення всіх його воєнних людей. "Як же вигубили Ізраїлитяне всіх осадників Гайських в чистому полі в степу, де їх наздоганяно, і як вони попадали від меча всі до останнього, то вернулись усі Ізраїлитяне у Гай, та й повигублювали всіх осадників його." — Ісуса Нав. 8:24.

"У сповненні, деякі "мужецького рода жінки", що в спідницях збирають гроші на підставі "чистилища" і іншого обману, можливо з початку Армагедону схотять змінити свої одєжи, щоб їм виглядали за різницькі і будуть старатися заховати їхню тотожність, надіючися оттак утекти. (Захар. 13:4-6) Та це не принесе їм жадної користі. Вони неможуть обманути Більшого Йозуя, бо Він знає усіх ворогів Божих. Ті майбутні "фармери" будуть цілком знищені: "А було всіх тих, що полягали того дня, і чоловіків і жінок, дванадцять тисяч осадників Гайських." — Ісуса Нав. 8:25.

"Число дванадцять тисяч згадані в цій верші відносяться до боїців, а не до звичайних людей, бо ці останні не варті були і числення. Цей образ показує цілковите знищення всіх Божих ворогів, що становлять організацію Сатани. Актори в цій пророчій драмі часто представляли різні речі в різних часах. Всі сили Йозуя, що тепер були заняті вбиванням (ворогів), в цій точці представляли всі невидимі ангельські сили, що воювали під розказом Ісуса Христа в Армагедоні. У тій битві ніхто із свідків Єгови не мав часті. Їхня часть в Божому "ділі незвичайному", співати Його хвалення; і позаяк ніщо не указує, що по розпочинні різні іще було співання, то це однак попирає закінчення, яке являється в інших писаннях, що "діло дивовижне" закінчиться, коли робота різні зачнется. Знищення Гаю було так повне, що воно представляє цілковите винищення в Армагедоні кожної часті видимої організації Сатани, щоб земля могла бути цілком очищена для виконання Божого мандату відносно наповнення землі. — 1 Мойс. 1:28; 9:1.

"В Ерихоні-образі були відкриті люди доброї волі, що становлять "велику громаду" що було показано у визволенні Рагаби і її доми. Битва Гаю не згадує ані не представляє образу "великої громади"; але від коли Рагаба і її дім були взяті в організацію Ізраїля, від тоді мусимо припускати, що "велика громада" буде близько співтоваришити з останком у битві Армагедон. Інші пророчі образи показують, що "велика громада" знаходиться в "містах прибіжеша" в часі битви великого дня Бога Вседержителя і що вона є під охороною Господа Ісуса Христа, і мусить перебувати там аж битва скінчиться. — 4 Мойс. 35:9-32; Ісуса Нав. 20:1-9.

"Зазначено є в писаннях, що коли ті люди в засіді підпалили місто і вирушили щоб напасти

ворога на отвертому полі, то гаяне "знаходилися між ізраїльтянами, деякі по цім боці, а інші по другому". (Анг. перек.) Це показує, що сили небесні, під прямим розказом Ісуса Христа, цілком оточували ворога і знищать його. Йозуа не дав знаку заперестати воювати, але велів битви продовжатися; а це показано фактом, що "Йозуа же не спускав руки своєї, що держав у ній списа". (Ісуса Нав. 8: 26) Єгова дав приказ Йозуа: "Простягни списа, що в руці в тебе". (Верш 18) Немає виразно зазначено, що успіх битви проти ворога залежав від того, чи Йозуа тримав свою простягнуту списа, але припущення є, що він беззастанно давав знак списом щоб йти до бою. В Рефидимі, де Йозуа провідничив у битві як польовий маршалок під вищою командою Мойсея, у війні проти Амалякітців, то успіх битви залежав від того, як Мойсей тримав простягнуту руку до гори. (2 Мойс. 17: 8-16) Можливо, що беззастанний успіх битви Гаю залежав від постійного простягнення списи Йозуа. Це здається значить, що Господь Ісус Христос, Польовий Маршалок, даючи розказ в Армагедоні, буде беззастанно давати знак своїм силам, щоб вони воювали аж кожна твердиня диявольської організації цілком упаде. Йозуа бажав бути всеціло слухняним приказам Єгови сил і цілком знищити ворога без різниці як задовго та битва мала провадитися. Він не полишить недокінченої роботи, як це Саул був лишив невиконані прикази Господні відносно знищення Амалякітців. Колиб Саул був вчився з досвідчень Йозуа, то він ніколи не бувби полишив і одного Амалякітця.

"Битва і цілковите вигублення жителів Гаю не було дикою і непотрібною різнею, як це критики стараються представити. Властивого оцінення тієї битви Господньої ані Армагедону не можливо мати поки особа не зрозуміє Єгової задуми. (Зверхність) імені Єгови є тим великим питанням до рішення. Сатана зробив визов Єгови поставити людей на землі, якби осталися правдивими і вірними і котріб цим чином доказали зверхність Єгови. Аморіти і інші канаанці, що посідали були Палістину, стали цілком по стороні Диявола і практикували диявольську релігію, і через це Єгова присудив, щоб вони всі були знищені. В часі потопа за днів Ноя Єгова змінив з лиця землі весь рід людський, полишивши лише вісім осіб. Якщоб люди були користали із того вираженого Божого гніву, і ужиття Його сили, то вони не булиб обернулися пізніше до диявольської релігії. Коли вони зробили це, цим вони поставили себе в класі для знищення. У битві Гай Єгова зробив пророчий образ предсказуючи свій замір знищити в Армагедоні всі диявольські прихильники. Цей пророчий образ напевно сповнитися; і тепер ті, що вірують в Бога і люблять і служать Йому, вчатьсь з битви Гаю, і через те ставлять себе цілком на стороні Бога і Більшого Йозуа, Ісуса Христа. Всі такі складаються з останка свідків Єгови і "велика

громада" буде єдина, що Бог дозволить їй пережити Армагедон. Цю інформацію Господь тепер відкрив для користі тих, що бажають справедливості, і котрі бажають даліше жити. Є це великий привилей і завдання тих, що стримають вирозуміння правди і користають із цього несучи вість до інших людей, що є доброї волі, щоб вони шукали єдиного місця охорони. Битва Армагедон буде цілком перемагати по стороні Господа і принесе оправдання Єгового імені. Із Йозуа і його архією коло міста Гай Єгова отворив драматичний образ на оправдання Його імені, і котра то драма буде напевно установлена вдійсності в недалекій будучності. Війна між Господом а Дияволом зачалася в 1914 р., і в 1918 р. Єгова стримав ту боротьбу, і цим чином "скоротив дні того горя" і втім міжчасі свідкам Господнім дано нагоду йти й остерігати людей і служити людям доброї волі, щоб вони знайшли дорогу утечі і спасення. Та добра і "дивовижна робота" тепер виконується і приходить до закінчення; і коли вона скінчиться, тоді зараз настане "велике горе, якого світ ніколи не знав, і котре буде останнє". (Мат. 24: 7-22) Це значить цілковите знищення всіх сил Сатани і цілковите оправдання Єгового імені.

У битві коло Гаю Єгова установив правило децю відмінне від того, що в Ерихоні, заощадивши скот від знищення: "Тільки скотину та здобутий в місті луп позабирали Ізраїльтяне собі по наказу Господньому, що дав Господь Йозефові." (Ісуса Нав. 8: 27) Після правила і звичаю оголошених в 4 Мойсея 31: 25-31, то від такого лупу вимагалася данину, яку уживали священники Ізраїля на славу Господню. Цей прообраз напевно мати ме сповнення у своєму часі. Хоч ми не знаємо як це станеться, то ми знаємо, що хто є живо активний в службі царства проти ворога, той жати ме вічно-триваючі багатства, цебто, скарб, що тривати ме повіки.

"Робота Йозуа відкриває наближаючися судьбу лукавого світа Сатани. "Йозеф ж пустив Гай на пожежу і зробив знього могилу на вічні часи, пустку по сей день." (Ісуса Нав. 8: 28) Щодо сповнення цієї часті драми, заважте присудити Єгови проти організації Сатани: "Се я (став) проти тебе, ти (горда) горо пагубна, говорить Господь, що вигублюєш і заражуєш усю землю; я простягну на тебе руку мою, й скину тебе з скелі та й зроблю тебе горою, до нага обгорілою." — Ерем. 51: 25.

"Тоді на самого Диявола звернено увагу. "А царя Гайського повісив на шибениці до вечора. Як же сонце зайшло, повелів Йозеф знати трупа з шибениці і кинуть його у воріт міста та й засипано над ним високу кам'яну могилу, що стоїть там і по сей день. — Ісуса Нав. 8: 29.

"Ворота міста були місцем суду. Отже судьба царя Гая показує, що Сатана, потому як йому буде дозволено побачити цілковите знищення своєї організації, піде на екзекцію яко проклята річ і на імені котрого буде лежати вічна зне-

вага. Інші писання показують, що Сатана буде розв'язаний при кінці тисячоліття. Дехто дуже нерозумно заключає, що це не можливо буде його випровадити, тому що для Сатани немає викупу. Однак щоб когось випровадити з смерті не мусить бути викуп. Божа сила не має грішниць. Він має силу виконати всі свої оголошені заміри, щобто, збудити Сатану в часі коли земля буде наповнена справедливими сотворіннями і тоді Сатана побачить який великий дурень він був цілий час.

“Зараз по битві в Гаю Йозуя рушив зо своєю армією около двацять миль дальше на північ, до історичного місця. Авраам, ступивши на землю Канаан, перший раз зупинився на тому місці, що знаходилося не далеко того місця Сихем, котре було між горою Ебаль і (на полудне) горою Геразим. По приказу Єгови Авраам увійшов в землю Канаан: “І пройшов Аврам землю до врючища Сихема, до дубрави Море, Канаанеї ж тоді жили в тій землі.” — 1 Мойс. 12: 6, 7.

“Мойсей, передаючи Божі інструкції ізраїльтянам ним вони увійшли в Канаан, сказав до них: “І як приведе тебе Господь, Бог твій, у землю, куди ти йдеш, щоб заняті її, тоді принеси благословення на Геразим горі а проклиття на Ебаль горі. Чи не вони ж стоять по онім боці Йордані, за шляхом, що йде на захід сонця у землі Канааніів, що живут на поділлі, проти Гігалія, коло дубрави Море?” — 5 Мойсея 11: 29, 30.

“Ось так можна бачити, що те місце було історичним і святим для тих, що люблять Єгову. “Тоді с такі спорудив Йозуя жертівника Господеві, Богу Ізраїлевому, на Габал горі.” (Ісуса Нав. 8: 30) Після чого час сповняти Божі інструкції щоб збудувати жертівник у тому місці де Бог зробив обітницю Авраамові: “Потомкам твоїм наділю землю сю.” Ця обітниця втому часі зачалась сповняти на натуральному Ізраїлі, що тоді увійшов у землю Канаан.

“Йозуя виконував той приказ даний Мойсейом: “Як заповідав раб Господень Мойсей Ізраїльтянам, як стоїть написане в книзі закону Мойсеяного, жертівника з нетисаних каменів, що необроблювано їх залізним знарядем, і принесли вопи на ньому всепаленне Господеві і зложили жертви мирні.” (Ісуса Навина 8: 31) Це було близько місця де Авраам збудував свій перший вівтар. (1 Мойсея 12: 7; 2 Мойс. 20: 26; 5 Мойс. 27: 5, 6) З великої вдячності до Єгови за сповнення Його обітниці натуральним потомкам Авраама, і за це, що Він дав їм перемогу над їх ворогами, Йозуя там предложив жертву на вівтарі. Тепер вірний останок Єгови, духове насіння Авраама, Божі помазані діти, знаходяться в “обіцяній землі”. Вони є “живими каміннями” положені в храмі. (1 Петр. 2: 5, А.П.В.) Тепер вони представляють “жертву хвалення і вдячності Єгові через Ісуса Христа, овочі їх уст”, через вірне проголошення ймя Всевишнього і Його царства. Єгова уже дав останкові перемогу у своїх царстві, і з “великою громадою” вони дякують

Йому і прославляють Його святе ймя. — Жид. 13: 15.

“Йозуя не написав вістки на вівтарі з каменя, але приготував до цього (інші) каміння для цієї цілі: “І написав він там на каменях відпис Мойсеяного закону, що написав сей сінам Ізраїлевим.” (Ісуса Нав. 8: 32) Каміння на яких він писав були приготовані в послушенстві до приказу отриманого ним через Мойсея: “Того дня, як перейдете через Йордань у землю, що її Господь, Бог твій; тобі дає, мусиш собі поставити величезні камені, та й побілити їх вапном; і як прийдеш там, напишеш на їх усі слова закону сього, щоб тобі можна було ввійти в землю, що наділяє тобі її Господь, Бог твій, в землю текучу молоком і медом, як обіцяв тобі Господь, Бог батьків твоїх. Оце ж, як перейдете Йордань, сі камені, що про них сьгодні заповідаю вам, ви поставте на горі Ебаль; і побілиш їх вапном. І заклали мирні жертви та й їсти меш там, і веселити мешся перед Господом, Богом твоїм. І напишеш на каменях всі слова закону сього, виразно виріжеш їх.” — 5 Мойс. 27: 2-4, 8.

“Цей акт побільшив закон Єгови і підкреслював важність Його, і ця історія стала свідченням для всіх приходячих туди, і цього не можна знехтувати, і ніхто не міг бути несвідомим о законі і угоді Єгови. “Єгова зволив задля правди своєї звеличити та прославити закон.” (Іса. 42: 21, А.П.В.) Його закон це Його Слово, через котре Єгова оправдує своє ймя. Від коли духові ізраїльтяни перейшли позатипічний Йордан, а головнo від 1936 р. Єгова велів возвеличити свій закон супроти релігії і її переказів, показуючи, що Його закон був почесним. Релігія переступає й нівичить Боже Слово і закон. (Мат. 15: 1-9) Книжечка під заголовком “Охорона” видана Товариством в 1937, головнo звертає на це увагу, і котре свідчення дає остерогу для тих, що практикують релігію, щоб вони не мали вимішки захищатися незнанням яко оправдання їх акції в практикованні релігії.

“Тепер погляньте на громаду людей, що чує благословення і прокляття Божого закону: “І поставали всі Ізраїльтяне, громадські мужі і князі і судді по цім і по тім боці скрині свідчення навпроти священників Левійських, що носили скриню закону Господнього, так приходні, як і горожане, одна половина їх навпроти Гарисим гори, а друга половина навпроти Гебал гори, як се приказав був раб Господень Мойсей перше, на те, щоб благословляти людей Ізраїля.” — Ісуса Нав. 8: 33.

“Усі ізраїльтяни були там присутні. Певно, що і Рагаба і її сім'я були там, бо ж вони не могли бути безпечні ніде инде. Тесть Мойсея і його потомки прийшли з дороги, отже і ті “сини Кенеянина”, праотця Йонадаба, були там. (Суд. 1: 16; і Паралл. 2: 55) Та мішана товпа, що вийшла з Єгипту з ізраїльтянами була там. (2 Мойс. 12: 38, 39) Всі такі були там, шукаючи охорони тим, що вони полишилися із завітуючими Бо-

жими людьми. Якщо ті "іностронці" бажали мати часті в привилею і охороні Господа, то вони мусіли піддатися законі Божому. Було це необхідною річю для них пізнати Божий закон і які були вимоги. Ті іностронці представляли "велику громаду", яка сьогодні мусить пізнати Божий справедливий закон, як це і вимагається від помазанників, і вони мусять бути пильні й охочі учитися. Ось що значить шукати справедливості й смирності. (Софон. 2: 1-3) Те місце зібрання знаходилося в серці обіцяної землі.

"Тепер завважте сповнення, що найменше почасті цієї драми: свідки Єгови є тепер в горах Божого царства під прямим розказом Царя, Більшого Йозуя, Ісуса Христа. Вони є зібрані до храму пізнати закон Божий. В 1937 р. на конвенції в Колумбус прийшло сповнення цього. Останок стояв в присутності Господа і чув благословення і напрямки закона Божого. Ті пророки правди, які Єгова велів видати в 1937 р., підкреслюють ті речі. Особливо завважте артикул "Розуміння" [поданий у "Вартовій Башті" з 15 травня, 1937 р.] і "Справи Царства" [поданий у "Вартовій Башті" з 15 грудня, 1937], і вість остороги, що була поміщена у "Вартовій Башті" в тому році під заголовком "Його Робота" і "Його Акт". Останок і його співтовариші, Йонадаби, йдучи разом, вони зрозуміли закон і свідочтво Боже від того часу.

"Благословення були читані з гори Гарисим, з полудня, а прокляття були читані з Ебаль, з опівночі, згідно з приказом Господнім. (Мойс. 27: 11-13) "І потім прочитав він усі слова закону, і благословення і прокляття, так, як воно написано в книзі закону." (Ісуса Нав. 8: 34) Ось так всі ізраїльтяни і "іностронці" були вповні остережені і за це вони були відвічальні від того часу; що представляло, що останок і люди доброї волі, що становити муть "велику громаду" є остережені й відповідальні за наслідки взяті ними.

"Господня вість не була цензурована із страху щоб не порушити релігійних почувань, ані ізза ніякої іншої причини. "Не було нічого з усього того, що заповідав Мойсей усій громаді Ізраїльській, чого не прочитав Йозей перед усією громадою Ізраїля, перед жіноцтвом, і перед малечою і перед чужинцями, що перебували з ними." — Йозуя 8: 35.

"Вірність Йозуя була показана через його пильну увагу на текст Божого закона. Усі люди мали стояти тихо і слухати. Навіть маленькі діти були там з дорослими і були змушені слухати, чи вони розуміли чи ні. Це була важна okazія. Так і тепер, Господь звертає людям увагу через видавництва "Вартової Башти" на свою вість остороги і інструкції щоб всі, що люблять Бога і Його царство могли дістати потрібну науку, щоб їм утекти прокляття і отримати благословення Господні. Вірні дорослі одиниці стараються щоб ці інформації й знання були пере-

дані їх дітям. (Гл. "Вартова Башта" з 15 квітня, і Мая 1, 1938) Свідки Єгови йдуть до людей доброї волі і помагають їм зрозуміти і студіювати Слово Боже. Многі читачі "Вартової Башти" пригадують собі, що велике число "чужинців", що прибули на конвенцію в 1937 р., є виразним доказом, що многі із тих доброї волі ходять і працюють з помазаним останком.

"Ця чудова драма, яку Єгова зробив через своїх завітуючих людей, була записана в Біблії для нас і потіхи своїх людей на землі. (Рим. 15: 4) Ті що тепер чують і оціняють Слово Боже знають добре, що битва великого дня Бога Вседержителя уже близько. Диявол теж знає це, і він розпучливо старається кинути весь рід людський в знищення. Він уживає нагайки і бе Божих людей, спричиняючи декотрим многу горя. Він збирає всі свої сили під прямий розпорядок Гога пригтовляючися до останньої боротьби. В часі писання цього артикулу є докази що вже зближається година поза всякий сумнів, що диктатори під розказом Сатани готувляться до останньої боротьби. Сталін, представник комунізму; Муссолоні, представник фашизму; і Гітлер, представник нацизму, — всі ці йдуть одним шляхом і всі противляться Богу і Царству. Вони ставлять державу понад Бога Єгову, і на якийсь час вони приймають Римо Католицьку Гієрархію, диявольського головного представника, за свого головного представника, і як свого духового провідника. Навіть знаєджені і переслідувані жида, під важкою нагайкою Диявола, хилять їхні голови перед Римо Католицькою Гієрархією, мабуть тому, що не є свідомі історії переслідування того народа. Ціла ця злука є оwoчom роботи Сатани. Свобода людська вже майже пропала, і горя які обтяжили їх щодень збільшаються; і деякі одиниці пізнають причину, як про це написано: "Горе живущим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час." — Одкр. 12: 12.

"Без ріжннці чи вони знають про це чи ні, провідники комунізму, фашизму, нацизму, і Римо Католицька Гієрархія, є всі під розказом Диявола, постановили знищити Божих людей, щоб їм побідити Єгову і Його Царя. Проти цієї безбожної і гордої орди Сатани стали ті, що становлять останок свідків Єгови, і їх співтовариші, і люди доброї волі і які проголошують осторогу людям; і задля цієї причини вони сталися предметом нападу Сатани. (Одкр. 12: 17) Всі сили Сатани виступають до отвертого атакую свідків Єгови на землі. Та нехай ніхто, що стоїть по стороні Єгови і Його Царя, не лякається. Господь Ісус Христос, Більший Йозуя, має провідництво, і цей Цар Предвічності каже до своїх вірних свідків: "Ворог буде воювати проти тебе, та він не переможе тебе. Будь одважний."

"Для заохочення своїх людей Єгова відкриває свою правду в цьому часі. І так ці драми

оправдання в цих сімох артикулах "Вартової Башти" провадять до великої і драматичної битви коло Габону, як це вона є записана в книзі Ісуса Навина, в девятій і десятій голові, над чим ми вже застановлялися у "Вартової Башти" з 1936 р. сторони 245-251, 259-267, 275-282, які Господ-

ні люди можуть знов перестудіювати з користю. Завважте це напевно: Що час на битву великого дня Бога Вседержителя вже приблизився, і що Ісус Христос, Головний Провідник, провідничить у тій битві, і котрий цілком подуває ворога на оправдання Єгового Ім'я.

В И К У П

(Переломлено з англ. "Вартової Башти" з 15-го Травня, 1939)

ЧАСТЬ 1.

"Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх; свідкування в часах своїм. На се ж поставлено мене проповідником і апостолом." — 1 Тим. 2: 5, 7.

БОГ ЕГОВА є Спасителем людей, і Він поставив і відкрив чоловікові певну основу надії на спасення. "Іншої бо підвалини ніхто не може положити окрім тієї, що положена, котра єсть Ісус Христос." (1 Корин. 3: 11) "Се камінь зневажений од вас будівничих, що стався головою угла; і нема ні в кому другому спасення, бо й нема иншого імя під небом, даного людям, щоб ним спастись нам." — Діян. 4: 11, 12.

Чому Бог положив основи спасення для грішних людей? Він це зробив для оправдання свого імя. Сатана зробив визов Божому імені. Коли упавші люди будуть увільнені із їхніх наслідків немочей, і як що вони затримують їхню невинність до Бога, то це оправдає Ім'я Єгови і цілком уневажить і знівечить визов Сатани. Вирок даний проти Адама був справедливий. Він мусить остатись таким на віки. Адамові потомки сталися грішниками ізза наслідкового гріха. Бог міг був дозволити иншому сотворінню купити потомків Адама і ті люди, що уживали віри в Бога і в відкупителя і були слухняними і котрі затримали їх невинність до Бога, були оправдані Божого імя. Бог ужив свого милосердя до грішного чоловіка, положивши основи для спасення грішного чоловіка. Як же були положені ті основи для спасення чоловіка? Вони були положені через дозволення Ісусові принести потрібну викупну ціну за увільнення потомків Адамових з неволі.

Якоїж ціни треба було, щоб купити людство? Треба було життя звершеного людського сотворіння. Божий закон вимагав життя за життя. (5 Мойс. 19: 21) Адам був совершенний чоловік коли він добровільно і свідомо переступив Божий закон, за що той закон вимагав втрати звершенного людського життя через смерть. (1 Мойс. 2: 17) Ніщо більше ані не менше не могло відкупити потомків Адама, лише звершене життя. Життя ангела не могло бути звершеною ціною, тому що ангел є більший чим чоловік. Тому що всі Адамові потомки є з уродження незвершеними, через те ніхто не міг дати потрібної викупної ціни. (Пс. 49: 7) Всі люди, будучи упавшими,

могли жити лише короткий протяг часу і тоді умерти і остатися мертвими на віки, хіба що Бог постаравсяб (о викуп) для таких отримати життя. Що ж зроблено для увільнення чоловіка із смерті і для спасення його життя?

Відповіді на повисші питання знаходяться в писаннях, а іменно: "Бачимо Ісуса, малим чим умаленого від ангелів, за муку смерті увінчаного славою й честю, щоб благодаттю Божою за всіх пежив смерті." (Жид. 2: 9) Позаяк Ісус все чинить волю Божу, то певно що між Ним а Богом мало прийти до порозуміння, що Ісус мав статися чоловіком, "меншим ніж ангели", і перетерпіти смерть, і цим чином доказати свою вірність до Бога навіть хоч би Він мав перетерпіти і ганебну смерть, і через свою смерть Він теж постарався о ціну викупу для людського спасення від смерті. Перше імя Сина було Льогос, і від самого почину Льогос був з Богом, і під Божим розпорядком виконав Божі задуми. Він то був Словом для Бога Єгови. Він був духом. Чудотворною силою Всемогучого Бога дівиця почала і породила сина-хлопятко Ісуса. (Мат. 1: 18-23) Написано є, що від самого почину Син був "Словом, або Льогосом, "з Богом" і що через Нього сталися всі речі. — Йоана 1: 1-3.

Прийшов був час заложити основи для людського спасення і Бог післав Льогоса статися чоловіком. "І Льогос стався тілом, і замешкав між нами, і ми бачили славу Його, славу як Єдинородного від Отця, повного ласки і слави." (Йоана 1: 14, Діяглот) "І коли прийшла повня часу, Бог післав свого Сина, що народився від жінки під законом." (Галат 4: 4, Діяглот) "Хлопятко ж росло й міцніло духом, словняючись премудрості, і благодать Божя була на Ньому." — Луки 2: 40.

Коли чоловік був трицять років віку Він представив себе Богу через цілковите посвячення або зроблення угоди чинити волю Божу, і це Він символічно представив через занурення у воді Йордану. (Луки 3: 21-23; Пс. 40: 7, 8; Мат. 3: 16) Тоді Ісус був звершеним чоловіком, посідаючи кваліфікації потрібні достарчити викупну ціну за грішного чоловіка. Чи була там угода

між Ісусом і Його Отцем, Богом Єговою, що Він, Ісус, чоловік мав умерти? Ця відповідь є написана: "Яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця і душу мою кладу за віві. За те Отець мене любить, що я кладу душу мою, щоб знов прийняти її. Ніхто не бере її від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого." — Йоана 10: 15, 17, 18.

Отже ясним є, що від самого почину між Отцем а Сином існувала угода, що Ісус мав стати-ся чоловіком, перетерпіти наруги і зненаги і до-кори, доказуючи тим свою невинність до Бога, умерти наче грішником, і доказати свою вірність, тоді Він мав воскреснути і взяти знов життя, що значило, що своєю смертю Він не стратив свого життя або права до нього, як це Адам стратив своє життя. Ісус положив своє життя і отримав життя знов згідно з приказом від Бога Єгови, і який то приказ Ісус вповні згодився виконувати. Виконуючи цю угоду, Бог підніс Ісуса до смерті і дав Йому життя як духовій істоті. (1 Петр. 3: 18; Діян. 3: 26; 1 Корин. 15: 3, 4, 20) Ісус, не стра-тивши свого права до життя, ще посідає те право до людського життя, від коли Він був пробудже-ний з мертвих; і те право до людського життя становить ціну за грішного чоловіка. Коли Бог підніс Ісуса до смерті Він одягнув Ісуса у всяку силу в небі й на землі; цебто так сказати, Бог зробив Ісуса Христа своїм Виконавчим Чинovní-ком, вповні озброєний у всяку силу, щоб Він міг виконати задуми Єгови в небі й на землі. (Мат. 28: 18; Филип. 2: 9-11) Коли Ісус Христос був ви-висшений в небі, Він представив перед Богом в небі ціну свого людського життя; і ця по-сілисть рівнялась якраз тому, що Адам втратив, і котру Бог Єгова прийняв як офіру Ісуса за гріх, ціну викупу, представлену через Ісуса Христа за грішних людей. Це Бог показав в типах або прообразах в жертві виконаній в наметі в пусти-ні. (Гл. 3 Мойсея 16 голова.) В типічний день примирення зроблено прообраз в такий спосіб: Взято тельця без кази, який представляв Ісуса Христа, і приведено його на двір намету і забито там, котрий то двір представляв землю. Кров тельця, представляючи кров-життя Ісуса, котра то кров-життя була вилята як офіра за гріх (Іса. 53: 10), і була занесена типічним священни-ком в Свята Святих в наметі і котрою опісля покроплено віко благальні. (3 Мойсея 16: 14) Свята святих в наметі представляла небо, де явився самий Ісус Христос, представив і офіру-вав цю дорогоцінну річ, тобто, своє право до людського життя, як ціну викупу за потомків Адама. (Жид. 9: 3-25) Представлена жертва в наметі пустині раз в рік в типічний день прими-рення представляла роботу Ісуса в пожертвован-ні себе самого, цебто свого людського життя, як ціну викупу за чоловіка. Відносно тилу, або образу, і дійсності, є написано: "Як же се так устроєно, то в перву святиню завсідні входи-

ли сьвященники, правлячи служби, у другу ж раз у рік сам архиерей, не без крові, кот-ру приносить за себе і за людські провини." "Оце ж треба було, щоб образи небесного сим очинились, саме ж небесне лучшими жертвами, ніж сі, не в рукотворену бо святиню ввійшов Христос, зроблену взором правдивої, а в саме небо, щоб нині являлись лицю Божому за нас, ані щоб много раз приносити себе, яко ж архи-ерей входить у святиню по всі роки з чужою кровю; [а тоб треба було Йому много раз стра-дати від настання сьвіту] а нині раз у конці віків явився на знівечення гріха жертвою своєю." (Жид. 9: 6, 7, 23-26) Ось так можна бачити, що Божий великий Первосвященник, духове сотво-ріння, появившись в небі, представив вартість яку Він посідав, а іменно, право до людського життя, яко викупну ціну за чоловіка, котру то жертву Єгова прийняв, і Ісус Христос стався вла-стителем Адамових потомків, що добровільно пристосують себе до Єговових правил відносно спасення. Ось так Бог поклав основи спасення через Ісуса Христа, і нема иншого средства спа-сення.

* Кров-життя чоловіка Ісуса є тією викупною ціною за людство. Бог заявив у свому законі: "Бо в крові душа тіла, . . . кров його, се душа його." (4 Мойсея 17: 11, 14) Отже кров-життя чо-ловіка Ісуса є вартістю, якою Він відкупив гріш-них людей. Англійські слова викуп, викуплений, і куплені, є часто ужиті в Біблії, але вони завжди означають одну і ту саму річ. Та части Біблії написана натхненними послідовниками Ісуса Хри-ста і яка через довгий час була знана як "Старий Завіт", містить переклад грецького слова викуп, (в ріжній формі). Тим що мало людей розуміє грецьку мову, то буде на місці тут звернути увагу на різні грецькі слова ужиті й переложені на "ви-куп", тоді вони дадуть студентові спромогу луч-ше зрозуміти. Авторітет значення тих слів є добре знаний Паркгурст. Паркгурст словар гре-цької і англійської мови вияснює слово "викуп" так: "Антилутрон складається із анти (що значить) замість, або відповідність; а лутрон значить викуп. — Викуп, ціна викупу, або відповід-ний викуп. Це властиво указує на ціну якою викупають полонених невольників з рук їх во-рогів, і відносьться до такого рода виміни в якій життя одного є викуплене життям другого." (Гі-періус) Отже Арістотель уживає дієслова анти-лутро щоб виразити викуп життя через життя.

* Слово "антилутро" знаходиться лишень раз у св. Письмі, і це в слідуочому тексті: "Що дав се-бе на викуп за всіх [котрих Бог хоче щоб спа-слися]: свідкуванне временами своїми. На сеж поставлено мене провідником і апостолом." (1 Тим. 2: 4-7, Емфатик Диягот) Після перекладу Паркгурста: "Що дав себе як відповідний ви-куп." Цей текст не каже ані не значить, що Адам був викуплений, але значить, що совершенність яку посідав Адам (і котра совершенність чолові-ка мала право до життя і те право до життя Адам

втривав через непослушество). Те право до життя було викуплене для Адамових потомків, які не мали нагоди отримати життя і права до нього з причини Адамового гріха. Потомки Адама, що приймуть Богом даний викуп, і котрі приналежать до Божих правил відносно тих же, такі отримають користі з ціни викупу. Своєю власною кров'ю життям Ісус викупив життя і право до життя людського для потомків із роду людського, що спасуться. (Ясне значення Писань є це: Що Бог бажає щоб усі люди спаслися і прийшли до акуратного знання правди і котрі пристосовують себе до установлених і незмінних правил. "Се бо добре і принятно перед Спасителем нашим Богом, котрий хоче, щоб усі люди спаслися [через набуття ціни викупу, тому що Бог є безсторонній] і [тоді] до [акуратного розуміння правди] прийшли, щоб вони могли ходити правим шляхом]. Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх, [що бажають спасися]: сьвідкуванне временами своїми." (1 Тим. 2: 3-6, А.П.В.) Ось так Бог ласкаво поставився о спасення чоловіка, відносно чого апостол додає: "На се поставлено мене проповідником і апостолом."

Чоловік Ісус з волі Бога і свого Отця, обернувши своє совершенство і право до життя як чоловіка в ціну викупу якою можна купити або викупити те, що Адам втратив для себе і що його потомки втратили з причини Адамового гріха. Це не значить, що Адам був куплений, але що всяке право яке Адам колись посідав було куплене. Не була це воля Божя послати Ісуса на землю, щоб Він дав своє життя як викуп і через це на віки втратити своє існування замість Адама, щоб Адам і його потомки могли вічно жити; але щоб Ісус положив своє життя як чоловік і потому взяв життя знову, як про це Ісус сказав: "За те Отець мене любить, що я кладу душу мою щоб знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого." (Йоана 10: 17, 18), Життя або існування Ісус знов взяв, не як чоловік, але як дух. Бог підніс Ісуса зо смерті як духа; і Ісус далше посідає те право жити як чоловік, ту ціну яку Він заплатив Богу Єгови як потрібну ціну, і цим чином Він стався владителем Адамового покоління, що не сорішили добровільно як це зробив Адам, і котрі у своєму часі набувають собі ціну викупу. Аж тепер Ісус може увільнити або визволити потомків Адама із неволі гріха і смерті, що впало на них з причини Адамового гріха, через котрий то гріх право до життя було відібране від Адамових потомків. Це значить, що жертва викупу може бути ужита для користі гідних одиниць з Адамових потомків. "Гідними одиницями" є ті, що поступають після Божих правил. Наприклад, Авель був один із гідних одиниць, і отримав Боже призначення, але не міг отримати життя ані права до нього аж поки ціна викупу не була заплачена і прийнята Єговою. (Авель) будучи убитий довгий час нім ціна викупу була

заплачена, він мусів чекати на Божий час коли то він буде пробуджений зо смерті і отримає повну і цілковиту користь з ціни викупу. Коли Ісус Христос заплатив ціну свого совершеного людського життя, тоді Він стався владителем послужних з людства. Він не стався заміною за Адама в смерті, але Він став відкупителем Адамових потомків заплативши за них те, що Адам втратив; отже життя чоловіка Ісуса, яке Він віддав, є відповідною ціною за життя совершеного Адама. Ісус купив Адамовим гідним потомкам право до життя, отже це був Його привилей роздавати життя після волі Божої, якож написано: "Життя це дар Божий через Ісуса Христа Господа нашого." (Рим. 6: 23) Хто ж має рішати хто з потомків Адама є гідний життя? Це має рішати Господь Ісус Христос отримавши повну владу від Бога Єгови. Ісус Христос є "Віковичним Отцем" або Життядателем. (Іса. 9: 6) Яко отець, Він має силу і владу приводити сотворіння до життя які померли і дати життя многим після впадоби Бога Єгови. Таке викуплене життя Ісус Христос може правильно дати лише таким, і нікому іншому лише тим, чие право до життя Адам втратив; а що Адам втратив право до життя всіх людей, то Ісус може дати життя лише тим, що стрінуть вимоги положені Єговою.

"ЗА ВСІХ"

"Чи ціна викупу яку дав Ісус не принесе вічних благословенств для всіх? Чи Писання в 1 Тимотея 2: 6 наведені не доказують, що Ісус дав своє життя за всіх? чи не є це запевненням, що весь рід людський мусить мати повну користь з жертви викупу або ціни викупу? Ні! таке заключення не є владиве. Декотрі з роду людського, потомки Адама, сталися добровільно лукавими, і ці не матимуть користі з викупу. Якшо вони пристосовують до Божого правила відносно викупу, то вони можуть статися праведними, і тоді вони можуть скористати з ціни викупу. Про цих Ісус сказав: "Яко ж дав еси Йому владу над усім тілом, щоб усім, що дав еси Йому, дав вічне життя. Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післяв еси, Ісуса Христа." — Йоана 17: 2, 3.

"Ті одиниці, що відмовляються пізнати Бога і Ісуса Христа не можуть отримати життя. Многі люди коли їм представиться правда і коли їм указати на Божу провізію для їх життя й спасення, то вони відкидають правду і в суті речі кажуть: "Я ніяк не цікавлюся цим. Я задоволений тим, що я маю." Нема причини думати, що Адам отримує життя, тому що він був добровільним і свідомим грішником; ані нема причини сподіватися, що хтобудь з Адамових потомків отримає життя, хто добровільно відмовиться прийняти Божу провізію для життя. Дати Адамові щоб він користав з жертви викупу значилоб, що цим Бог показав, що Його присуди проти Адама не були справедливі; колиж Писання виразно кажуть "Справедливість є основою Божої."

го престолу." (Пс. 89: 14) Дати Адамовим потомкам користь з жертви викупу, якщо вони відкинуть Божу провізію, то це цілком не годиться з Божим заміром вираженням у Писаннях. Текст в 1 Тимотея 2 голова показує, що "не на лице дивиться Бог" (Діяв. 10: 34), і тому викуп є для користи всіх тих, що приносивлять себе до Божої волі або закону; і тому що є лише один Всемогучий Бог, якого ім'я Єгова, то є лише один посередник між Богом а людьми і тим одним є чоловік Ісус, що дав своє життя як викуп за всіх, тобто за всіх тих, що їх Бог хоче спасти і котрі пристосують себе до вимог положених Богом. Це не є властиво казати, що жертва викупу автоматично ділає для користи усіх.

"Англійські слова купити, купив, викупив є переложені з грецького слова агоразо (що походить від слова агора, і значить "містова площа", або ярмарок. Отже агазо буквально значить піти на ярмарок і купити те, що продають. На приклад: Невільників купували і продавали на ярмарковій площі, і відносно чого уживано слова агоразо. Завважте тут приклад в уживанні того слова: "Знов, царство небесне подібне скарбу, закопаному на ниві: що, знайшовши його чоловік, приховав, і, радіючи, йде та й продає все, що має, та й купує ту ниву." — Мат. 13: 44.

"Многі, що старалися пояснювати ці Писання, казали, що те слово "поле", ужите в повисшій тексті, символічно представляє цілий рід людський, як злих так і інших. Таке вияснення напевно є мильне. Завважте це: "Царство небесне подібне", і т. д. Це царство є небесне, що було куплене, і певно, що весь рід людський не є царством небесним. Ані царство небесне не є заховане між грішним родом людським. Царство це захований скарб, і це що Він купив. Це скарб захований у всесвітній Божій організації, яка є свята і ніяк не грішна. Те "царство небесне" є захованою тайною. (Ефес. 1: 20: 23; 5: 32) "Тайну закрити од віків і од родів, тепер же явлену св'ятим Його." (Колос. 1: 26) Ісус Христос, віддавши повному послушенстві волі Отця, стався наслідником усіх речей, включаючи і закрити тайну, царство небесне. (Жид. 1: 2; Рим. 8: 16, 17) Бог відкрив Ісусові свій замір мати сточинну організацію, цебто, правительство, або "царство небесне", яке через століття було закритою тайною, царством небесним, яке через віки було тайною і котра то тайна була закрита від усіх інших Божих сотворінь аж прийшов Божий час відкрити її. Коли Ісус довідався про це, Він продав усе щоб статися наслідником і головою того царства. Не купив Він того царства небесного через віддання як викуп свого чоловічого життя за людство; але через віддання всього, включаючи і чоловіче життя, щоб цим Він міг затримати свою невинність і вірність до Бога серед найбільшої проби, навіть аж до гаснебної смерті; отце Він зробив щоб купити те поле і захований скарб на ньому. Терпіння Ісуса не мали нічого до чинення із ціною викупу

людства, але з причини свого терпіння Він учився послушенства і доказав свою невинність і вірність і остався наслідником вічного спасення і царства. — Жид. 5: 8, 9.

"Те саме грецьке слово, "агазо", є переложене на "купив" в слідуочому верші: "Знов, царство небесне подібне чоловікові купцеві, що шукає добрих перел; і знайшовши він одну перлу дорогоцінну, пійшов та й продав усе, що мав, та й купив її." (Мат. 13: 45, 46) Це має те саме значення, що в приповіді у верхах сорок третім і сорок четвертім. Обидві ті приповіді включають членів тіла Христового, тому що вони становлять часть царства небесного. Якщо слово "купив" у повисшому тексті відносно царства небесного відноситься до ціни викупу, тоді члени тіла не матимуть часті в неї, тому що вони не мають ніякої участі у викупі роду людського. Але що члени тіла Христового будуть мати часть у царстві, то про це немає жадного сумніву. (Рим. 8: 16, 17; Одкр. 1: 6; 20: 24) Ті що вірно ступають слідами і сталися частю царства небесного, є перші куплені дорогоцінною кров'ю Ісуса Христа нім вони могли статися частю царства. (1 Петра 1: 18, 19) "Хіба не знаєте, що тіло ваше храм Духа св'ятого, що [живе] в вас, котрого маєте від Бога, і ви не свої? Ви бо куплені ціною; тим прославляйте Бога в тілі вашому. . . " (1 Корин. 6: 19, 20; решта слів у двацятій верші є додані. Гл. Діяглот) Цей текст відноситься лише до помазаних Християнів як таких, що є куплені. Цього тексту не можна розуміти, що він відноситься до викупу кожного члена роду людського, лукавого чи инакшого, і що всі вони були автоматично куплені. Чи був би невільник викуплений і увільнений якби він відмовився слухати свого пана? Завважте, що Йосиф зробив угоду з людьми в Єгипті таку: що люди мали прийти перше і просити його щоб він купив їх для фараона. Це був образ викупу тих людей з роду людського, що приходять до Ісуса Христа і просять, щоб їх купити. (1 Мойс. 47: 19-23) Ті сталися членами тіла Христового перші прийшли до Ісуса Христа і згодилися чинити якби то не була воля Його і Отця. Тоді Його ціна викупу є положена за них, і тоді вони належать до нього а не до себе. Від тоді вони сталися Його слугами і невільниками, зобов'язані чинити Його прикази. Вони не були куплені проти їх волі, але тому, що вони бажали бути куплені. Боже правило є таке саме всякого часу.

"Без ріжниці чи людина покликана Господом і отримає життя в душі або чи її надія життя є на землі, то однак порядок її викупу є той самий. Слідуочий текст відноситься до тих, що із малого стада: "Покликаний бо у Господі невільник, той визволений у Господа. Так само й хто вільним покликаний, то невільник Христів. Ціною ви куплені; не робіться невільниками людськими." (1 Корин. 7: 22, 23) Ті не були покликані аж поки вони перше не піддалися в посвя-

ценні чинити Божу волю, і аж тоді ціна викупу була ужита для них і вони були куплені і Господь стався їх властителем. Будучи прийнятими в Господі, вони сталися Його невольниками і слугами, тому що вони добровільно згодилися бути купленими згідно з умовами Господа. Вони продали себе Цареві. — 1 Цар. 21: 20, 23.

“Лукаві люди не будуть викуплені: “Були ж і жепророки між людьми, (в Ізраїлі), як і між вами (Християнами) будуть жечучителі, котрі введуть ереси погибелі, і відцуравшись викупившого їх Владики, приведуть на себе скору погибель.” (2 Петр. 2: 1) Такі були перші куплені, але потому сталися лукавими, заперечили Господа і ціну Його крові якою вони були куплені; і для таких спасення вже немає, як про це виразно говорить Писання. (Гл. Жидів 6: 4-10; 10: 26-29)

“Писання говорять про дорослих-та вірних Християн як про “старших”, що були викуплені: “І (двадцять чотири старці названі членами тіла Христового) співають пісню нову, глаголючи: Достоеє еси приняти книгу, і отворити печаті її, бо Ти був заколений, і відкупив еси нас Богу кровю своєю, з усякого роду, і язика, і народу і поган.” — Одрк. 5: 9.

“Це писання не може відноситися до лукавих, тому що вони не є викуплені Богу. Слова цього тексту показують безперечно, що ніхто автоматично не є куплений, бо ті старці були викуплені із всякого роду.

“Члени тіла Христового є викуплені, як це зазначено в слідуючому тексті: “І співають вони, як б/ нову пісню, перед престолом, і перед чотирма животними і старцями. І ніхто не зміг навчитись пісні, тільки сто сорок чотири тисячі, що викуплені від землі. Се що не опоганились з жінками, вони бо чисті. Се що йдуть слідом за Агнцем, де б Він не йшов. Се що викуплені від людєй, первістки Богу і Агнцеві.” — Одрк. 14: 3, 4.

“Цей факт, що вони були “викуплені від людєй” показує, що всі люди не були автоматично куплені. Члени тіла Христового, згадані тут, були перші посвячені згодившись чинити Божу волю, і через те просили щоб їх викупити. У своїм замірі викупу Бог не розрізняє між людьми, але всі, що є викуплені, мусять мати віру в Бога і Ісуса Христа, і тоді вповні посвятитися чинити волю Богу. Це правило Боже відноситься до всіх. Дальше, ці члени тіла Христового є “первенцями” Богу і Христу; що доказує, що будуть і інші люди, які тишитимуться викупом і будуть уживати віри в Бога і в Христа через повне посвячення чинити волю Богу.

“ЕКСАГОРАЗ”

“Ще инше грецьке слово “ексагороаз”, що є більше виразне і сильніше чим “агороаз”, що значить “купити або викупити; викупити цілком; дістати цілком; викуп; визволення, і увіль-

нення”> Це відноситься до викуплення сотворіння і до викуплення назад часу дотично сотворіння. Завважте в листі до Галат 3: 13, 14: “Христос викупив нас од клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, [писано бо: Проклят всяк, хто висить на дереві], щоб на поган благословення Авраамове прийшло в Христі Ісусі, щоб обітцвання Духа прийняли ми через віру.”

“Непослушні й неохочі жиди не були викуплені від клятьби закона, ані непослушні погани не є викуплені від клятьби або неволі гріха. Цей текст говорить: “щоб обітцвання Духа прийняли ми через віру.” Це показує, що християни охочо вірують і ступають слідами Ісуса Христа. Всі инші з жидів остаються під клятьбою закону. Знов написано: “Як же прийшла повня часу, послав Бог Сина свого, що родився від жєни і був під законом, щоб викупив тих, що під законом, щоб ми прийняли всиновлення. (Галат 4: 4, 5) Після цього тексту то лише ті з жидів, що були всиновлені, зістали викуплені. Це можна вповні поперти писаннями: “(Ісус) у своє прийшов, і свої не прийняли Його. Которіж прийняли Його, дав їм власть, дітьми Божими стати ся, що вірують в імя Його і що не від крові, ні від хотіння тілесного, ні від хотіння мужеського, а від Бога родились.” — Йоана 1: 11-13.

“Виходить, що невірнучі не були викуплені, а ті, що вірували і посвятились Христу, були викуплені. Те саме грецьке слово, що відноситься до викупу послі часі, є ужите в слідуючому тексті: “Викупаючи час, бо дні лихі.” — Ефесян 5: 16.

“Грецьке дієслово луо, що значить “увільнити”, є основою або коринем грецьких слів переложених “викуплені” в слідуючих текстах: “Ми ж уповали, що це Він, що має забавити [грецьке “лутро”]; а до всього того третій се день іде сьогодні, як се сталося.” (Луки 24: 21) “Знаючи, що не тлінним сріблом або золотом викупились [грецьке “лутро”] од марного життя вашого, від отців переданого, но дорогоцінню кровю Христа, як непорочного і чистого агнца.” — 1 Петр. 1: 18, 19.

“Це останнє писання відноситься лише до тих, що утекли від організації Сатани і посвятились Богу через Ісуса Христа. Грецьке слово “лутросіс”, що значить “викупити” через заплачення ціни, є ужите в слідуючому тексті: “Благословен Господь Бог Ізраїлев, що оддавав і зроби́в ізбавлення [відкупив] народові своєму.” (Луки 1: 68) Лише ті, що сталися Господніми людьми є виключені тут. Знов в Луки 2: 36-38 згадується про тих, що “сподівалися збавлення” через того, що Егова обіцяв. В листі до Жидів 9: 12 написано є: “А своєю [Христовою] кровю, увійшов раз у святиню, знайшовши вічне відкуплення.” Тут апостол не клясе себе з цілим родом людським, але говорить про “за нас” (9: 24), що утекли до Христа і радісно посвятилися чинити волю Богу.

"Аполітросіс, значить звільнитися"; "увільнити під чогось"; "викупити; увільнити по заплаченні ціни викупу"; і "визволитися", і це слово уживається в слідуючому тексті: "Як же захоче діяти, випростуйтеся і підіймайте голови ваші; бо наближилось викуплення [Діялот, визволення] ваше." (Луки 21: 28) Це викуплення є визволення якого зазнали ізраїльтяни виходячи з Єгипту (2 Мойс. 6: 6; 15: 13; Пс. 106: 9-11); і також якого зазнали вірні послідовники Ісуса Христа, будучи увільнені від організації Сатани; цебто, Вавилону. По 1918 р. вірний останок з насіння Господньої організації був увільнений або визволений з організації Сатани Господньою силою. (Пс. 107: 2, 3; Іса. 52: 9-11; Ерем. 31: 10-12) "Правда ж Бога через віру Ісуса Христа усім і на всіх віруючих; нема бо різниці всі бо згрішили, і лишені слави Божої, оправдають ся ж дармо благодаттю Його, викупленням, що в Христі Ісусі." (Рим. 3: 22-24) Тут знов викуплення відноситься лише до тих, що мають віру, яка приносить оправдання для таких віруючих. Такі є увільнені з неволі, а ніхто інший.

"У слідуючому тексті те саме грецьке слово є переложене на "викуплення" (в укр. "избавлення"): "Не тільки ж [воно, цебто, люди доброї волі, Господні ніші вівці], та й ми самі, первоплід духа маючи, й ми самі в собі стоїмо, ждучи всиновлення, избавлення тіла нашого." (Рим. 8: 23) В цьому тексті "наше тіло", котрого Ісус Христос є Головою, цебто, Христа, включаючи Ісуса Христа, Голову, і 144,000 члени тіла Його, що зазнають викуплення або визволення. Видимий доказ цього викупу становить визволення вірних на землі із неволі сатанської організації, в якій вони були невольниками і в'язнями аж до 1918 р., в котрому точасі Господь прийшов до храму і зібрав своїх вірних до себе. Ті ж, що в Христі Ісусі, є згадані в слідуючому тексті: "З Него ж і ви в Христі Ісусі, що стався нам премудрістю від Бога і праведністю, і освяченням, і викупленням." (1 Корин. 1: 30) Певно, що це не відноситься до тих що відкидають Божу провізію через Ісуса Христа.

"В листі до Ефесян 1: 7, 14 є ужите те саме слово: "В котрому маємо збавлення кровю Його й оставлення гріхів по багатству благодати Його." "Котрий єсть задаток насліддя нашого на викуп придбаного, в похвалу слави Його." У чотирнадцятому верші слова "викуп придбаного" переложені тут з одного грецького слова *peripolesis*, те саме слово ужите в 1 Петра 2: 9, що описує: "люди приналежні до Бога." (А.П.В.) Ті згадані "викуплені" є тіло Христове, і ніхто інший. В Ефесян 1: 7, 14 "викуп" є обмежений до тих, що вдаються до Бога за кровю Христа яко єдине средство спасення, і котрі отримають прощення гріхів і "задаток" духа (щоб заключити угоду). Коли диявольська організація упаде, тоді ті "викуплені" будуть цілком визволені.

"Знов, в листі до Колосян 1: 14 написано є: "В котрому маємо викуп кровю Його і прощення

гріхів." Згаданий тут "викуп" не відноситься автоматично до всіх людей, але до тих, що добровільно шукають і просять о це. Він (викуп) може включати усіх людей, що приходять до Бога і бажають спасення.

"В листі до жидів 11: 35 те саме грецьке слово є переложене "збавлення", а опісля Юнга, "викуп". "Жінки приймали мертвих своїх з воскресення; інші ж побиті бували, не прийнявши збавлення, щоб лучше воскресення одержати." Вірні старинні мужі відмовилися приймати викуп, який увільняв їх від терпінь ціною компромісу з диявольськими слугами або організацією. Коли ті вірні одиниці будуть пробуджені із мертвих, тоді вони радо й свідомо приймуть викуп через Ісуса Христа. Вони указали їх віру в Бога і в Його обітницю післати їм Месію, і вони затримали їх невинність.

"Грецьке слово "литрон", що значить "щось увільнити", цебто, ціною викупу, є переложене на "викуп" в слідуючому тексті: "І хто хоче між вами бути першим, нехай вам буде рабом, як Син чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити, й дати душу свою яко викуп за многих." (Мат. 20: 27, 28) Перед словом литрон стоїть приставка *anti*, що значить замість, відповідність, в чинсь користь, це останнє слово є найлучше переложене. Воно як раз протиставить зложеному слові *antylutron* в 1 Тимотея 2: 6. В Маттея 20: 28 приставник *anti* не може значити "точно-відповідної ціни, тому що кровжितтя Ісуса не була відповідною ціною для "многих", але "за" многих. Божий закон в Мойсея 19: 21 показує, що життя яке купує когось мусить бути відповідною ціною того, що було втрачене; отже життя Ісуса мусить бути рівне тому, що Ісус викупив многих. Та сама справа є властиво зазначена в ев. Марка 10: 44, 45: "І хто хоче між вами статися першим, нехай буде усім рабом. Бо й Син чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити й дати душу свою викуп за многих." Ісус дав своє життя яко викуп за многих і цим Він купив для таких повне і ціле життя, і всі права до нього, для тих многих, що приступовуються до Божого назначеного права відносно спасення. Певно, що Ісус не прийшов спасти і дати своє життя за добровільних грішників. Це правда, як це написано в листі до Римлян 5: 8, 10, що Христос умер за нас коли ми ще були ворогами. "Являє ж свою любов до нас Бог (у тому), що як ще були ми грішниками, Христос за нас умер." "Коли бо, ворогами будучи, примирились ми з Богом смертю Сина Його, то много більше, примиривши ся, спасемось у житті Його." Цей текст не включає усіх, а лише "покликаним святим". — Рим. 1: 7.

"У першому листі до Тимотея, Тимотей дістав поручення і був післаний навчати тих людей, що посвятились чинити волю Богу, включаючи і тих, що були взяті зо світа для Ёгового йня. Натхненні слова апостола можна зсумува-

(Прод. на стр. 130)